Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (senát pro předběžné otázky)

11. února 2026 *

„Řízení o předběžné otázce – Daně – Společný systém DPH – Zdanitelná plnění – Pojem ‚poskytnutí služby za úplatu‘ – Článek 2 odst. 1 písm. c), článek 24 odst. 1 a článek 25 písm. a) a c) směrnice 2006/112/ES – Základ daně – Pojem ‚protiplnění‘ – Článek 73 a čl. 78 první pododstavec písm. a) směrnice 2006/112 – Nositelé práv souvisejících s autorským právem – Sdělování zvukových záznamů a audiovizuálních pořadů bez licence – Odměna vyplácená organizaci kolektivní správy – Navýšení“

Ve věci T-643/24,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267 SFEU rozhodnutím Curtea de Apel Bucureşti (Odvolací soud v Bukurešti, Rumunsko) ze dne 13. září 2024, došlým Soudnímu dvoru dne 22. listopadu 2024, v řízení

Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (Credidam)

proti

Cristian General Serv SRL,

TRIBUNÁL (senát pro předběžné otázky),

během porad ve složení: S. Papasavvas, předseda, M. Sampol Pucurull, G. Steinfatt, D. Petrlík a W. Valasidis (zpravodaj), soudci,

generální advokát: J. Martín y Pérez de Nanclares,

za soudní kancelář: V. Di Bucci, vedoucí,

s přihlédnutím k tomu, že na základě čl. 50b třetího pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie předal Soudní dvůr dne 12. prosince 2024 žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunálu,

s přihlédnutím k oblasti uvedené v čl. 50b prvním pododstavci písm. a) statutu Soudního dvora Evropské unie a k tomu, že nevyvstává samostatná otázka výkladu ve smyslu čl. 50b druhého pododstavce uvedeného statutu,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

* Jednací jazyk: rumunština.

s ohledem na vyjádření, která předložili:

– za Credidam: Ş. Gheorghiu, výkonný ředitel, ve spolupráci s: A. Lascu, avocată,

– za rumunskou vládu: E. Gane, M. Chicu a L. Ghiță, jako zmocněnkyně,

– za Evropskou komisi: M. Herold a E. Stamate, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 3. prosince 2025,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 2 odst. 1 písm. c), čl. 24 odst. 1 a čl. 25 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (Credidam), jejíž činností je zajišťovat kolektivní správu autorského práva a práv s ním souvisejících v Rumunsku a Cristian General Serv SRL, společností založenou podle rumunského práva provozující penzion, týkajícího se toho, zda dani z přidané hodnoty (DPH) podléhá celá částka, kterou tato společnost dluží Credidam, nebo její část, za to, že svým klientům poskytla bez licence zvukové záznamy a audiovizuální programy.

Právní rámec

Unijní právo

3 Článek 2 odst. 1 směrnice 2006/112 stanoví:

„Předmětem DPH jsou tato plnění:

[...]

c) poskytnutí služby za úplatu uskutečněné v rámci členského státu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková;

[...]“

4 Článek 24 směrnice 2006/112 stanoví:

„1. ‚Poskytnutím služby‘ se rozumí každé plnění, které není dodáním zboží.

[...]“

5 Článek 25 směrnice 2006/112 stanoví:

„Poskytnutí služby může mimo jiné spočívat v některém z těchto plnění:

a) postoupení nehmotného majetku bez ohledu na to, zda je vázán na určitý dokument zakládající vlastnické právo či nikoli;

b) přijetí závazku […] strpět určité jednání nebo situaci;

c) vykonání služby […] vyplývající ze zákona.“

6 Článek 73 směrnice 2006/112 stanoví:

„Při dodání zboží nebo poskytnutí služby jiných, než jsou plnění uvedená v článcích 74 až 77, zahrnuje základ daně vše, co tvoří protiplnění, které dodavatel nebo poskytovatel získal nebo má získat od pořizovatele, příjemce nebo třetí osoby za takové dodání zboží nebo poskytnutí služby, včetně dotací přímo vázaných k ceně těchto plnění.“

7 Článek 78 směrnice 2006/112 stanoví:

„Základ daně zahrnuje tyto položky:

a) daně, cla, dávky a poplatky, s výjimkou samotné DPH;

[…]“

Vnitrostátní právo

Daňový zákoník

8 Články 268 a 271 Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal (zákon č. 227/2015 o daňovém zákoníku) ze dne 8. září 2015 (*Monitorul Oficial al României*, část I, č. 688, ze dne 10. září 2015), ve znění použitelném na skutkový stav věci v původním řízení (dále jen „daňový zákoník“), mají za cíl provést do rumunského práva články 2, 24 a 25 směrnice 2006/112.

9 Článek 286 daňového zákoníku stanoví:

„[…]

4. Základ daně nezahrnuje tyto položky:

[…]

b) částky představující náhradu škody stanovené konečným nebo pravomocným soudním rozhodnutím, případně penále a všechny ostatní částky požadované za úplné nebo částečné porušení smluvních povinností, jsou-li získány nad rámec sjednaných cen nebo sazeb; […]“

Zákon o autorském právu a právech s ním souvisejících

10 Článek 112 Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor ţi drepturile conexe (zákon č. 8/1996 o autorském právu a právech s ním souvisejících) ze dne 14. března 1996 (*Monitorul Oficial al Românie*, část I, č. 60 ze dne 26. března 1996), ve znění použitelném na skutkový stav věci v původním řízení (dále jen „zákon o autorském právu a právech s ním souvisejících“), stanoví:

„1. Umělci, výkonní umělci a výrobci zvukových záznamů mají nárok na jedinou spravedlivou odměnu za přímé nebo nepřímé užití zvukových záznamů vydaných k obchodním účelům nebo za jejich rozmnožování vysíláním nebo jakýmkoli prostředkem sdělování veřejnosti.

2. Výše této odměny se stanoví metodikou v souladu s postupem stanoveným v článcích 163 až 165.

3. Výběr jediné odměny se provádí za podmínek uvedených v článku 168.

[...]

5. Pro účely tohoto zákona se zvukový záznam považuje za vydaný k obchodním účelům, pokud je zpřístupněn veřejnosti prostřednictvím prodeje nebo prostřednictvím prostředků po drátě nebo bezdrátově, které každé osobě umožňují přístup k němu z místa a v době, které si zvolí.“

11 Článek 145 zákona o autorském právu a právech s ním souvisejících stanoví:

„1. Kolektivní správa je povinná pro výkon následujících práv:

[...]

d) práva umělců, výkonných umělců a výrobců zvukových záznamů na jedinou spravedlivou odměnu za sdělování veřejnosti a vysílání zvukových záznamů vydaných k obchodním účelům nebo jejich rozmnoženin;

[...]

2. U kategorií práv uvedených v odstavci 1 zastupují organizace kolektivní správy rovněž nositele práv, kteří jim neudělili zmocnění.“

12 Článek 146 zákona o autorském právu a právech s ním souvisejících stanoví:

„1. Předmětem kolektivní správy mohou být následující práva:

[...]

b) právo na sdělování děl veřejnosti, s výjimkou hudebních děl, a uměleckých výkonů v audiovizuální oblasti;

[...]

2. U kategorií práv uvedených v odstavci 1 zastupují organizace kolektivní správy pouze nositele práv, kteří jim udělili zmocnění a vypracují metodiku [...] nebo přímo sjednávají licenční smlouvy s uživateli.

[...]“

Metodika

13 Decizia nr. 120/2016 privind publicarea în *Monitorul Oficial al României*, Partea I, a Deciziei civile nr. 784A din 26 octombrie 2016 a Curții de Apel București – Secția a IV-a civilă, pronunțată în Dosarul nr. 2.013/2/2016 (rozhodnutí č. 120/2016 o zveřejnění v Úředním věstníku Rumunska, část I, občanského rozhodnutí č. 784A ze dne 26. října 2016 odvolacího soudu v Bukurešti – čtvrtý občanskoprávní senát, vydaného ve věci č. 2.013/2/2016) (*Monitorul Oficial al României*, část I, č. 952, ze dne 25. listopadu 2016) uvádí v platnost metodiku přijatou Oficiul Român pentru Drepturile de Autor (Úřad pro autorská práva Rumunska), která je uvedena zejména v čl. 112 odst. 2 zákona o autorském právu a právech s ním souvisejících (dále jen „metodika“).

14 Bod 3.12 metodiky stanoví, že v případě užití chráněných děl bez předchozího udělení licence za tímto účelem se výše odměny, kterou má uživatel zaplatit umělcům, výkonným umělcům a výrobcům zvukových záznamů, rovná trojnásobku odměny, kterou by tento uživatel musel zaplatit, kdyby byl držitelem licence.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

15 Credidam, žalobkyně v původním řízení, jakožto organizace kolektivní správy autorského práva a práv s ním souvisejících v Rumunsku, vybírá a rozděluje dlužné odměny odpovídající těmto právům. Dohlíží nad právem umělců, výkonných umělců a výrobců zvukových záznamů na „spravedlivou odměnu“ ve smyslu čl. 145 odst. 1 písm. d) zákona o autorském právu a právech s ním souvisejících za sdělování veřejnosti a vysílání zvukových záznamů vydaných k obchodním účelům nebo rozmnožování těchto zvukových záznamů. Spravuje rovněž odměnu nositelů práv, kteří ji pověřili sdělováním uměleckých výkonů v audiovizuální oblasti podle čl. 146 odst. 1 písm. b) tohoto zákona.

16 Credidam měla za to, že jí společnost Cristian General Serv dluží za období od 1. října 2019 do 31. prosince 2022 (dále jen „sporné období“) částku 4 166,19 rumunského lei (RON) (přibližně 845 eur), včetně DPH, za to, že v penzionu, který provozuje, sdělovala veřejnosti zvukové záznamy nebo jejich rozmnoženiny a umělecké výkony v audiovizuální oblasti (dále jen „dotčená chráněná díla“), aniž jí byla předtím za tímto účelem udělena licence.

17 Za účelem stanovení částky uvedené v bodě 16 výše Credidam na základě metodologie ztrojnásobila odměnu, kterou by společnost Cristian General Serv musela zaplatit, kdyby měla licenci. Měla za to, že celá tato odměna musí podléhat DPH.

18 Dne 25. listopadu 2022 podala Credidam k Tribunalul București (soud prvního stupně v Bukurešti, Rumunsko) žalobu, kterou se na základě občanskoprávní deliktní odpovědnosti domáhala, aby byla společnosti Cristian General Serv uložena povinnost jednak zaplatit částku uvedenou v bodě 16 výše a jednak uzavřít s ní smlouvu, jejímž předmětem je udělení licencí ke sdělování veřejnosti děl takové povahy, jako jsou díla uvedená v bodě 15 výše.

19 Žaloba, kterou podala Credidam, byla zamítnuta rozsudkem ze dne 19. dubna 2023, přičemž Tribunalul București (soud prvního stupně v Bukurešti) uvedl, pokud jde o žádost o platbu, že společnost Cristian General Serv nevykonávala během sporného období žádnou obchodní činnost, takže i když za tímto účelem disponovala prostorem, dotčená chráněná díla nesdělovala. Pokud jde o návrh na nařízení uzavření nevýhradní licence, měl tento soud za to, že zákon o autorském právu a právech s ním souvisejících se neodchyluje od zásady smluvní svobody a že zrušení prostoru provozovaného touto společností v únoru 2023 každopádně brání uzavření takové nevýhradní licence, jako je licence požadovaná Credidam.

20 Credidam podala proti rozsudku ze dne 19. dubna 2023 odvolání k předkládajícímu soudu, a sice Curtea de Apel Bucureşti (Odvolací soud v Bukurešti, Rumunsko). Trvá na všech svých návrzích a v tomto ohledu má v podstatě za to, že předložila důkaz o tom, že společnost Cristian General Serv sdělovala dotčená chráněná díla veřejnosti.

21 Předkládající soud si v rámci přezkumu návrhů Credidam klade otázku, zda měla částka požadovaná Credidam zcela nebo zčásti podléhat DPH. Upřesňuje, že okolnosti věci v původním řízení se liší od okolností věcí, ve kterých byly vydány rozsudky ze dne 18. ledna 2017, SAWP (C-37/16, EU:C:2017:22); ze dne 21. ledna 2021, UCMR – ADA (C-501/19, EU:C:2021:50), a ze dne 4. července 2024, Credidam (C-179/23, EU:C:2024:571).

22 Za těchto podmínek se Curtea de Apel București (Odvolací soud v Bukurešti) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Musí být čl. 2 odst. 1 písm. c), čl. 24 odst. 1 a čl. 25 písm. a) směrnice [2006/112] vykládány v tom smyslu, že nositelé práv souvisejících s autorským právem poskytují službu za úplatu, pokud uživatel sděluje chráněná díla veřejnosti, aniž k tomu má licenci?

2) Závisí odpověď na první otázku na tom, že nositel takového práva souvisejícího s autorským právem nemá podle vnitrostátního práva možnost bránit užívání a má nárok pouze na jedinou spravedlivou odměnu, nebo na způsobu výpočtu použitém pro stanovení dlužných částek?“

K přípustnosti žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

23 Jak uvedla Evropská komise ve svém vyjádření, předkládající soud v žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce neupřesňuje, zda považuje existenci sdělování dotčených chráněných děl veřejnosti za prokázanou.

24 V tomto ohledu je třeba připomenout, že se na otázky týkající se výkladu práva Evropské unie položené vnitrostátním soudem v právním a skutkovém rámci, který tento soud vymezí v rámci své odpovědnosti a jehož správnost nepřísluší Tribunálu ověřovat, vztahuje domněnka relevance. Odmítnutí žádosti podané vnitrostátním soudem je ze strany Tribunálu možné pouze tehdy, je-li zjevné, že žádaný výklad unijního práva nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém nebo také jestliže Tribunál nedisponuje skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny (obdobně viz rozsudek ze dne 11. ledna 2024, Global Ink Trade, C-537/22, EU:C:2024:6, bod 20 a citovaná judikatura).

25 V projednávané věci je zajisté pravda, že z bodu 2 žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, jehož obsah byl uveden v bodě 19 výše, vyplývá, že soud prvního stupně, Tribunalul București (soud prvního stupně v Bukurešti), rozhodl, že společnost Cristian General Serv nevykonávala během sporného období žádnou obchodní činnost, což vyvolává otázku samotné skutečné existence poskytování služeb, ohledně nichž se předkládající soud táže Tribunálu.

26 Je však třeba uvést, že předkládající soud nicméně v žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce neuvádí pochybnosti, co se týče existence těchto poskytování služeb.

27 I když je třeba upozornit na skutečnost, že pouze předkládajícímu soudu přísluší rozhodnout o správnosti a právní kvalifikaci skutkových okolností věci v původním řízení, je tedy třeba mít za to, že jelikož tento soud uvádí, že nemá k dispozici dostatečné poznatky s ohledem na judikaturu citovanou v bodě 21 výše k rozhodnutí sporu, který mu byl předložen, a s ohledem na domněnku relevance, která se vztahuje na předběžné otázky, není zjevné, že by výklad směrnice 2006/112 požadovaný uvedeným soudem neměl žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení nebo že by problém vznesený tímto soudem byl hypotetický (obdobně viz rozsudek ze dne 12. září 2024, NARE-BG, C-429/23, EU:C:2024:742, bod 42).

28 Z toho vyplývá, že položené otázky jsou přípustné.

K věci samé

29 Z žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vyplývá, zaprvé že odměna nositelů práv souvisejících s autorským právem v rumunském právu vyplývá ze zákona a z metodiky, která jej upřesňuje, a zadruhé že předkládající soud si klade otázku, zda v případě, že by se jednalo o poskytnutí služby za úplatu, musí za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, DPH podléhat pouze odměna, kterou by musel zaplatit uživatel mající licenci, nebo trojnásobek této odměny, kterou je třeba zaplatit z důvodu sdělování chráněných děl bez licence.

30 Za účelem poskytnutí užitečné odpovědi předkládajícímu soudu musí proto být vyloženy i čl. 25 písm. c) směrnice 2006/112, který se týká vykonání služby vyplývající ze zákona. jakož i článek 73 a čl. 78 první pododstavec písm. a) této směrnice, které se týkají základu DPH.

31 Je tedy třeba mít za to, že podstatou obou otázek předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda čl. 2 odst. 1 písm. c), čl. 24 odst. 1, čl. 25 písm. a) a c), článek 73 a čl. 78 první pododstavec písm. a) směrnice 2006/112 musí být vykládány v tom smyslu, že

– nositelé práv souvisejících s autorským právem poskytují služby za úplatu, pokud jsou jejich chráněná díla sdělována veřejnosti uživatelem, který k tomuto účelu nemá licenci, bez ohledu na okolnost, že nemohou tomuto sdělování bránit a že jejich odměna vyplývá z vnitrostátního zákona, jakož i z právních předpisů, na které tento zákon odkazuje;

– DPH se vztahuje na celou odměnu, která má být zaplacena nositelům práv souvisejících s autorským právem za toto poskytnutí služeb, včetně části této odměny, která převyšuje odměnu, kterou by tento uživatel byl povinen zaplatit, pokud by byl držitelem licence.

32 V prvé řadě, pokud jde o otázku, zda takové poskytnutí služeb, jako je poskytnutí, o které jde ve věci v původním řízení, splňuje definici poskytnutí služby za úplatu, je nutno připomenout, že k poskytnutí služby za úplatu ve smyslu čl. 2 bodu 1 písm. c) směrnice 2006/112 dochází pouze tehdy, když je mezi poskytovatelem a příjemcem právní vztah, v rámci něhož jsou vzájemně

poskytnuta plnění, přičemž odměna obdržená poskytovatelem představuje skutečnou protihodnotu za individualizovatelnou službu poskytnutou příjemci. Tak tomu je, pokud existuje přímá souvislost mezi poskytnutou službou a získanou protihodnotou (viz rozsudek ze dne 24. února 2022, Suzlon Wind Energy Portugal, C-605/20, EU:C:2022:116, bod 62 a citovaná judikatura).

33 V tomto ohledu je třeba nejprve připomenout, podobně jako to učinil generální advokát v bodech 38 a 48 svého stanoviska, že pojem „právní vztah, v rámci něhož jsou vzájemně poskytnuta plnění“, musí být chápán široce. Z judikatury vyplývá, že pouhé využití regulované služby, jako je zaparkování vozidla na placeném automobilovém parkovišti (rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Apcoa Parking Danmark, C-90/20, EU:C:2022:37) nebo odběr elektřiny v místě bydliště (rozsudek ze dne 27. dubna 2023, Fluvius Antwerpen, C-677/21, EU:C:2023:348), může založit právní vztah mezi držitelem práv umožňujících poskytnutí této služby a osobou, která ji využila (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 20. ledna 2022, Apcoa Parking Danmark, C-90/20, EU:C:2022:37, body 28 a 29, a ze dne 27. dubna 2023, Fluvius Antwerpen, C-677/21, EU:C:2023:348, body 30 až 32).

34 Pokud jde o pojem „odměna“, je dále třeba uvést, že podle judikatury citované v bodě 33 výše nepředstavuje skutečnost, že nedošlo k žádnému zaplacení dlužných částek, překážku konstatování vzájemnosti práv a povinností vyplývajících z dotčeného hospodářského plnění (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 20. ledna 2022, Apcoa Parking Danmark, C-90/20, EU:C:2022:37, body 39 až 43, a ze dne 27. dubna 2023, Fluvius Antwerpen, C-677/21, EU:C:2023:348, body 30 a 32).

35 Pokud jde konečně o pojem „přímá souvislost“, jak uvedl sám předkládající soud, Soudní dvůr již měl příležitost rozhodnout, že skutečnost, že odměnu vybírá organizace kolektivní správy autorského práva a práv s ním souvisejících, nebrání existenci přímé souvislosti ve smyslu judikatury citované v bodě 32 výše, pokud tato organizace jedná na účet nositelů takových práv, a existenci takové spojitosti nebrání ani okolnost, že kolektivní správa odměny vyplývá ze zákonné povinnosti (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. ledna 2021, UCMR – ADA, C-501/19, EU:C:2021:50, bod 37). Soudní dvůr rovněž upřesnil, že právě legislativní rámec stanoví přímou souvislost mezi poskytováním služby a povinností zaplatit protihodnotu, přičemž je třeba připomenout, že z čl. 25 písm. c) směrnice 2006/112 výslovně vyplývá, že poskytnutí služby může mimo jiné spočívat ve vykonání služby vyplývající ze zákona (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. července 2024, Credidam, C-179/23, EU:C:2024:571, bod 40).

36 Jak zdůraznil generální advokát v bodě 31 svého stanoviska, okolnost, že v projednávané věci došlo ke sdělování chráněných děl, aniž Credidam předtím udělila licenci k takovému sdělování, vedla předkládající soud k tomu, že se zabýval možností uplatnit na skutkové okolnosti věci v původním řízení judikaturu vycházející z rozsudku ze dne 21. ledna 2021, UCMR – ADA (C-501/19, EU:C:2021:50).

37 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že zásada daňové neutrality brání v oblasti výběru DPH obecné diferenciaci mezi protiprávními a legálními plněními, jelikož cílem systému DPH je zatížit konečného spotřebitele zboží nebo služeb, pokud toto zboží bylo dodáno nebo byly služby poskytnuty v rámci zdanitelných plnění podle směrnice 2006/112 (viz rozsudek ze dne 27. dubna 2023, Fluvius Antwerpen, C-677/21, EU:C:2023:348, bod 28 a citovaná judikatura).

38 V projednávané věci ze žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vyplývá, že společnosti Cristian General Serv je vytýkáno, že veřejnosti sdělovala chráněná díla, aniž jí předtím bylo uděleno povolení nebo licence.

39 Sdělování dotčených chráněných děl zakládá pro umělce, výkonné umělce a výrobce zvukových záznamů, kteří se podíleli na těchto dílech, právo na jedinou spravedlivou odměnu za jejich přímé nebo nepřímé užití, aniž mohou tito umělci, výkonní umělci a výrobci zvukových záznamů tomuto užití bránit.

40 Podle podmínek pro jedinou spravedlivou odměnu, vyplývajících zejména z bodu 3.12 metodiky, tato odměna může činit až trojnásobek této odměny podle toho, zda Credidam, která zajišťuje zastupování *ex lege* nositelů práv souvisejících s autorským právem podle článků 145 a 146 zákona o autorském právu a právech s ním souvisejících, sdělování chráněných děl povolila, či nikoli (viz body 11 a 12 výše). I když tedy ke sdělování dotčených chráněných děl došlo bez licence, nic to nemění na tom, že neposkytnutí licence organizací kolektivní správy autorského práva a práv s ním souvisejících nebránilo tomu, aby se použil právní a správní rámec upravující sdělování takových děl veřejnosti bez licence, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

41 Okolnost, že uživatel chráněných děl nezaplatil částky, které zaplatit měl, nebrání tomu, aby s ohledem na judikaturu citovanou v bodě 34 výše byly tyto částky kvalifikovány jako protihodnota za službu poskytovanou organizací kolektivní správy autorského práva a práv s ním souvisejících jménem nositelů práv souvisejících s autorským právem, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

42 Ani skutečnost, že částky dlužné uživatelem chráněných děl jsou požadovány organizací kolektivní správy autorského práva a práv s ním souvisejících, a nikoli samotnými nositeli práv souvisejících s autorským právem, nebrání, jak vyplývá z bodu 35 výše, existenci přímé souvislosti mezi poskytnutou službou a získanou protihodnotou.

43 S ohledem na výše uvedené se jeví, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu, že takové poskytování služeb, jako je poskytování identifikované tímto soudem, splňuje kritéria stanovená v judikatuře připomenutá v bodě 32 výše.

44 Ve druhé řadě, pokud jde o otázku, zda DPH musí podléhat pouze odměna, kterou by bylo třeba zaplatit organizaci kolektivní správy autorského práva a práv s ním souvisejících jménem nositelů práv souvisejících s autorským právem, pokud by uživatel chráněných děl licenci měl, nebo zda se musí vztahovat na trojnásobek této odměny, je třeba uvést následující úvahy.

45 Z ustálené judikatury vyplývá, že základ daně při poskytnutí služeb za úplatu je tvořen protiplněním skutečně získaným za takové poskytnutí služeb osobou povinnou k dani. Toto protiplnění je subjektivně určenou hodnotou, tj. hodnotou skutečně získanou, a nikoli hodnotou určenou podle objektivních kritérií. Kromě toho uvedené protiplnění musí být vyjádřitelné v penězích (viz rozsudek ze dne 7. března 2013, Efir, C-19/12, nezveřejněný, EU:C:2013:148, bod 41 a citovaná judikatura).

46 Mimoto z čl. 78 prvního pododstavce písm. a) směrnice 2006/112 vyplývá, že samotná DPH není zahrnuta do základu daně, což má za logický následek, že DPH je *ipso iure* vždy zahrnuta do sjednané ceny [rozsudek ze dne 21. března 2024, Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Bydgoszczy (Možnost opravy v případě uplatnění nesprávné sazby), C-606/22, EU:C:2024:255, bod 27].

47 Tento pojem „sjednaná cena“, tedy „protiplnění“ za poskytování služeb, je přitom unijním soudem vykládán tak, že zahrnuje navýšení nebo dodatečné náklady, pokud vyplývají z použití právního rámce na vztahy mezi poskytovatelem služeb a osobou, která z nich měl prospěch, byť protiprávně nebo neoprávněně, jinými slovy, pokud tato navýšení nebo tyto dodatečné náklady dokládají přímou souvislost mezi poskytováním služeb a protiplněním za toto poskytování. Soudní dvůr tak rozhodl, že kontrolní poplatky za neoprávněné parkování, které jsou povinni platit motoristé, kteří využívají parkovací místo, podléhají DPH bez ohledu na okolnosti, že takové náklady jsou ve vnitrostátním právu kvalifikovány jako sankce (rozsudek ze dne 20. ledna 2022, Apcoa Parking Danmark, C-90/20, EU:C:2022:37, body 30 až 34 a 46). Stejně tak Soudní dvůr rozhodl, že odškodné představující výhodu neprávem získanou neoprávněným odběratelem elektřiny podléhá DPH (rozsudek ze dne 27. dubna 2023, Fluvius Antwerpen, C-677/21, EU:C:2023:348, bod 32).

48 V projednávané věci s výhradou ověření předkládajícím soudem z bodu 3.12 metodiky, která je specificky zmíněna v zákoně o autorském právu a právech s ním souvisejících, výslovně vyplývá, že navýšení odměny, kterou má zaplatit uživatel chráněných děl, který není držitelem licence, je přímým důsledkem sdělování těchto děl bez licence, tedy takového poskytování služeb, jako je poskytování, o které jde ve věci v původním řízení.

49 Cenou, kterou je třeba zohlednit a na kterou se musí vztahovat DPH za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, je tudíž cena určená legálně v případě sdělování takových děl, jako jsou dotčená chráněná díla, bez licence, tedy trojnásobek ceny, kterou by byl uživatel povinen zaplatit v případě sdělování veřejnosti s licencí.

50 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na položené otázky odpovědět tak, že čl. 2 odst. 1 písm. c), čl. 24 odst. 1, čl. 25 písm. a) a c), článek 73 a čl. 78 první pododstavec písm. a) směrnice 2006/112 musí být vykládány v tom smyslu, že

– nositelé práv souvisejících s autorským právem poskytují služby za úplatu, pokud jsou jejich chráněná díla sdělována veřejnosti uživatelem, který k tomuto účelu nemá licenci, bez ohledu na okolnost, že nemohou tomuto sdělování bránit a že jejich odměna vyplývá z vnitrostátního zákona, jakož i z právních předpisů, na které tento zákon odkazuje;

– DPH se vztahuje na celou odměnu, která má být zaplacena nositelům práv souvisejících s autorským právem za toto poskytnutí služeb, včetně části této odměny, která převyšuje odměnu, kterou by tento uživatel byl povinen zaplatit, pokud by byl držitelem licence.

K nákladům řízení

51 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření před Tribunálem než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (senát pro předběžné otázky)

rozhodl takto:

Článek 2 odst. 1 písm. c), čl. 24 odst. 1, čl. 25 písm. a) a c), článek 73 a čl. 78 první pododstavec písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty

musí být vykládány v tom smyslu, že

– **nositelé práv souvisejících s autorským právem poskytují služby za úplatu, pokud jsou jejich chráněná díla sdělována veřejnosti uživatelem, který k tomuto účelu nemá licenci, bez ohledu na okolnost, že nemohou tomuto sdělování bránit a že jejich odměna vyplývá z vnitrostátního zákona, jakož i z právních předpisů, na které tento zákon odkazuje;**

– **daň z přidané hodnoty se vztahuje na celou odměnu, která má být zaplacena nositelům práv souvisejících s autorským právem za toto poskytnutí služeb, včetně části této odměny, která převyšuje odměnu, kterou by tento uživatel byl povinen zaplatit, pokud by byl držitelem licence.**

Papasavvas Sampol Pucurull Steinfatt

Petrlík Valasidis

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 11. února 2026.

Podpisy